

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Το 32^ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας θα πραγματοποιηθεί από τις 17 έως και τις 26 Ιουλίου 2026 και περιλαμβάνει συνολικά 17 χορογραφικά έργα. Από τους 24 συνολικά καλλιτέχνες που θα παρουσιάσουν τη δουλειά τους, οι 12 είναι από την Ελλάδα και οι 12 από το εξωτερικό. Οι διεθνείς καλλιτέχνες που φιλοξενούνται φέτος στο Φεστιβάλ προέρχονται από Φινλανδία-Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία-Σουηδία, Πράσινο Ακρωτήρι-Πορτογαλία, Σλοβενία, Ολλανδία-Βενεζουέλα, Ισπανία, ενώ 5 από αυτούς παρουσιάζουν έργο τους για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Στο ανοιχτό κάλεσμα υποβολής προτάσεων του Φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε το φθινόπωρο του 2025, ανταποκρίθηκαν φέτος πάνω από 700 δημιουργοί. Οι μισές από τις παραστάσεις που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα επιλέχθηκαν μέσα από αυτό το κάλεσμα, ενώ οι υπόλοιπες μετά από μετάκληση.

Μέσα από το φετινό πρόγραμμα αναδεικνύεται ένα πολυφωνικό τοπίο δημιουργίας, όπου συνυπάρχουν διαφορετικές γενιές καλλιτεχνών, ποικίλες γεωγραφικές καταβολές και ετερόκλητες χορογραφικές προσεγγίσεις. Τα έργα αντανakλούν διαφορετικούς άξονες έρευνας και στάδια καλλιτεχνικής πορείας, συνθέτοντας μια πλούσια και δυναμική εικόνα της σύγχρονης δημιουργίας.

Στο Μέγαρο Χορού Καλαμάτας θα παρουσιαστούν συνολικά 12 έργα, 4 στην Κεντρική και 8 στην Εναλλακτική Σκηνή. Σημαντικό ρόλο παίζει και ο δημόσιος χώρος, η συνάντηση του χορού με το αστικό τοπίο και τους ανθρώπους του. Παραστάσεις ενεργοποιούν διαφορετικές τοποθεσίες, μεταφέροντας τον παλμό του Φεστιβάλ στην καθημερινότητα. Ο φετινός σχεδιασμός περιλαμβάνει μία βραδιά στην Αρχαία Μεσσήνη, 4 παραστάσεις χορού στην πόλη της Καλαμάτας και 6 βραδιές χορού σε πόλεις της Πελοποννήσου. Αναπόσπαστο τμήμα του Φεστιβάλ αποτελεί το παράλληλο πρόγραμμά του: μία περιοδική έκθεση, οι ενότητες *Dancing on Screen* και *Συναντήσεις εκτός Σκηνής*, καθώς και ένα πλούσιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα με διεθνώς καταξιωμένους καλλιτέχνες. Φέτος ενεργοποιείται επίσης η έννοια του σύγχρονου συλλογικού χορού με τη νέα ενότητα *Dancing with the Community* που δημιουργεί τις συνθήκες και προσκαλεί - προκαλεί τον κόσμο να χορέψει μαζί.

Οι χώροι που ενεργοποιούνται φέτος στην Καλαμάτα είναι: οι δύο σκηνές και το φουαγιέ του Μεγάλου Χορού, η Κεντρική Πλατεία, το Δημοτικό Πάρκο Σιδηροδρόμων, το Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας και η Αίθουσα Αθλητικών και Πολιτιστικών Εκδηλώσεων «Τέντα». Στο πλαίσιο του προγράμματος *Χορός σε πόλεις της Πελοποννήσου*, που υλοποιείται για έκτη συνεχόμενη χρονιά σε συνεργασία με την Περιφέρεια Πελοποννήσου, παρουσιάζονται παραστάσεις σε διαφορετικές πόλεις: Πύλος, Κόρινθος, Αρεόπολη Λακωνίας, Άργος και Τρίπολη με την υποστήριξη των Δήμων των πόλεων και της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Πελοποννήσου (ΠΕΔΠ) καθώς και Αρχαία Ολυμπία σε συνδιοργάνωση με το Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίας Ολυμπίας. Το Φεστιβάλ φέτος επισκέπεται και ζωντανεύει τον αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης εγκαινιάζοντας μια νέα συνεργασία με την Εταιρεία Μεσσηνιακών Αρχαιολογικών Σπουδών και τον Δήμο Μεσσήνης. Παράλληλα, το Φεστιβάλ συνεχίζει να ταξιδεύει στην Navarino Agora με την υποστήριξη του Ιδρύματος Καπετάν Βασίλη και Κάρμεν Κωνσταντακόπουλου, ενώ μια νέα συνεργασία ξεκινά με το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς και το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης στη Δημητσάνα. Μέσα από αυτές τις συνεργασίες, ο παλμός του Φεστιβάλ μεταδίδεται πλέον σε όλη την Πελοπόννησο.

Το φετινό πρόγραμμα ανοίγει στην **Κεντρική Σκηνή** του Μεγάλου Χορού Καλαμάτας με το έργο **He Who Falls**, του καταξιωμένου Γάλλου χορογράφου **Yoann Bourgeois** [Γιον Μπουρζουά], που παρουσιάζεται στις **17 και 18 Ιουλίου**. Ένα έργο που εστιάζει στις έννοιες της αστάθειας και της ευθραυστότητας, προσεγγίζοντάς τες σε πραγματικό αλλά και συμβολικό επίπεδο. Με τη χρήση μιας συνεχώς κινούμενης πλατφόρμας, το έργο προκαλεί διαρκείς μετατοπίσεις, όπου μία και μόνο κίνηση μπορεί να ενεργοποιήσει αντιδράσεις σε ένα ολόκληρο σύστημα. Η αστάθεια, ως συνθήκη του σώματος και του κόσμου, διαπερνά τον χορό και το πολιτικό πεδίο. Είναι η στιγμή όπου η ισορροπία διαταράσσεται, όπου η βαρύτητα γίνεται αισθητή όχι ως δεδομένο αλλά ως μια συνθήκη διαρκούς διαπραγμάτευσης. Τα έξι πρόσωπα λειτουργούν ως ένα είδος μικρογραφίας της ανθρωπότητας, που προσπαθεί να διατηρήσει την ισορροπία της πάνω σε ένα ασταθές έδαφος. Η παράσταση παρουσιάζεται με την υποστήριξη του **Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδος**.

Ο κόσμος των έργων του **Yoann Bourgeois** είναι αποτέλεσμα μιας διαρκούς δημιουργικής διαδικασίας, την οποία περιγράφει ως αναζήτηση του «**φευγαλέου σημείου της αιώρησης**». Μετά από συνεργασίες με διακεκριμένους χορογράφους, ο **Bourgeois** δημιούργησε τη δική του ομάδα το 2010 ενώ από το 2016 έως το 2022 υπήρξε **Διευθυντής του CCN2 (Centre Chorégraphique National) της Grenoble** – ήταν ο πρώτος καλλιτέχνης τσίρκου που ανέλαβε τη διεύθυνση ενός από τα **19 Εθνικά Χορογραφικά Κέντρα (Centres Chorégraphiques Nationaux) της Γαλλίας**.

Στις 18 και 19 Ιουλίου, στην **Εναλλακτική Σκηνή** του Μεγάλου Χορού, κάνει την πρώτη του παρουσίαση στην Ελλάδα ο **Jefta van Dinther** [Γέφτα φαν Ντίντερ], που μας εισάγει στη λειτουργία της γλώσσας ως πράξη επικοινωνίας αλλά και ως βιωμένη εμπειρία με το **Mercury Rising**. Ένα έργο που εμπνέεται από τη **γλώσσα των κωφών** και ανακαλύπτει ένα νέο κώδικα επικοινωνίας. Εδώ το σώμα γίνεται ένα «**ασταθές πεδίο λόγου**», σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του χορογράφου, ένας τόπος όπου η γλώσσα διαμορφώνεται εκ νέου. Το έργο, που δημιουργήθηκε σε συνεργασία με τους χορευτές, **δύο εκ των οποίων είναι κωφοί και ο τρίτος είναι CODA** (Child of Deaf Adults - Ακούον Παιδί Κωφών Γονέων), έχει σχεδιαστεί και για κωφά και για ακούοντα άτομα. Η παράσταση παρουσιάζεται με την υποστήριξη του προγράμματος **Nationales Performance Netz** [Νασιονάλες Περφόρμανς Νετς] της **Γερμανίας**. Με αφορμή το έργο, θα πραγματοποιηθεί στις **19 Ιουλίου** μια συζήτηση με θέμα την **συμπερίληψη στις παραστατικές τέχνες** στο πλαίσιο της ενότητας **Συναντήσεις εκτός Σκηνής**.

Στις 20 Ιουλίου στην **Εναλλακτική Σκηνή** του Μεγάλου Χορού θα παρακολουθήσουμε το έργο **IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE** της **Χαράς Κότσαλη**, μιας δυναμικής χορογράφου της νεότερης γενιάς που συνθέτει ένα εξαντλητικό κινητικό μονοπλάνο, ένα μαραθώνιο χορού που διατρέχει ταυτόχρονα τη συλλογική και την προσωπική ιστορία. Ένα έργο που υπερβαίνει την πραγματικότητα, διαρρηγνύει τη φόρμα και ανοίγει νέους δρόμους διαλόγου. Το έργο, που έχει επιλεγεί από το **Aerowaves Twenty26** και είναι υποψήφιο για το **Bloom Prize 2027** του **Sadler's Wells**, είναι παραγωγή της **Στέγης Ιδρύματος Ωνάση** και η περιοδεία του υποστηρίζεται από το πρόγραμμα εξωστρέφειάς του.

Στις 20 Ιουλίου, στην **Κεντρική Σκηνή**, παρουσιάζεται το **Tempo**, μια ανατρεπτική συνεργασία του Φινλανδού ταχυδακτυλουργού και εικαστικού καλλιτέχνη **Kalle Nio** [Κάλλε Νίο] με τον Βραζιλιάνο χορογράφο **Fernando Melo** [Φερνάντο Μέλο], σε **πρώτη παρουσίασή τους στην Ελλάδα**. Το έργο προσεγγίζει με ποιητικό τρόπο την αίσθηση του χρόνου, προτείνοντας μια πιο ανοιχτή και ρευστή αντίληψη της χρονικότητας. Μέσα από

αυτή τη συνθήκη που εμπνέεται από τη μαγεία και τον κόσμο των ταχυδακτυλουργικών τρικ, ο θεατής καλείται να αφουγκραστεί τον χρόνο αλλιώς και να τον βιώσει πέρα από τις συμβατικές του παραμέτρους. Χρόνος και βαρύτητα αψηφούνται σχεδόν μαγικά, δημιουργώντας ένα πεδίο εμπειρίας που υπερβαίνει το οικείο και το αναμενόμενο.

Ο **Kalle Nio** [Κάλλε Νίο] είναι Φινλανδός σκηνοθέτης, εικαστικός καλλιτέχνης και ταχυδακτυλουργός, γνωστός για τη σύνθεση θεάτρου, πειραματικού κινηματογράφου, νέων μορφών τσίρκου και σύγχρονης ταχυδακτυλουργίας. Η ομάδα του, **WHS**, έχει εμφανιστεί σε περισσότερα από 200 θέατρα σε πάνω από 40 χώρες, αποσπώντας διεθνή αναγνώριση. Ο **Fernando Melo** [Φερνάντο Μέλο], γεννημένος στη Βραζιλία, έχει αναπτύξει μια διακεκριμένη καριέρα στην Ευρώπη, δημιουργώντας χορογραφίες για κορυφαίες ομάδες όπως το **GöteborgsOperans Danskompani**, το **Skånes Dansteater** και το **Ballet Hispanico** της Νέας Υόρκης. Τα έργα του συχνά ενσωματώνουν στοιχεία **μαγείας και σκηνικών ψευδαισθήσεων**, εμπλουτίζοντας παραγωγές χορού και όπερας, σε συνεργασίες με τη **La Monnaie** στις Βρυξέλλες και τη **Royal Danish Opera** στην Κοπεγχάγη μεταξύ άλλων.

Η 23 Ιουλίου είναι αφιερωμένη σε δύο γυναίκες χορογράφους και σε δύο ορμητικά έργα που τοποθετούν το σώμα στο επίκεντρο ως πεδίο εξέγερσης:

Η Marlene Monteiro Freitas [Μαρλέν Μοντέιρο Φρέιτας], μία από τις πιο τολμηρές και περιζήτητες φωνές της σύγχρονης σκηνης, παρουσιάζει στις **23 και 24 Ιουλίου** το **Guintche [Γκίντσε] (Live Version)** στην **Εναλλακτική Σκηνή**. Ένα εκρηκτικό solo που ερμηνεύει η ίδια, ένα καλειδοσκόπιο αισθήσεων, όπου το σώμα υπόκειται σε συνεχή μεταμόρφωση. Ένας αδιάκοπος διάλογος εκτυλίσσεται ανάμεσα στη λεκάνη και τα κρουστά, ανάμεσα στη χειρονομία και τον ρυθμό. Μεταμορφώνοντας τον εαυτό της σε πυγμάχο, μάγισσα και χορεύτρια, η **Monteiro Freitas** ενσαρκώνει πολλαπλές καταστάσεις ταυτόχρονα. Η live εκδοχή του **Guintche** με τη συνοδεία των μουσικών **Henri «Cookie» Lesguillier** [Ανρί «Κούκι» Λεγκιγιέ] και **Simon Lacouture** [Σιμόν Λακουτύρ], προσδίδει ακόμα περισσότερο βάθος και ένταση στον υβριδικό κόσμο της Freitas καθώς το έργο ξεδιπλώνεται ως ιεροτελεστία – οικεία και ταυτόχρονα οικουμενική.

Η **Marlene Monteiro Freitas** [Μαρλέν Μοντέιρο Φρέιτας] (γ. 1979, Πράσινο Ακρωτήριο) είναι χορογράφος και ερμηνεύτρια, της οποίας το έργο χαρακτηρίζεται από την εξερεύνηση, τον υβριδικό πειραματισμό και τον δυναμισμό. Έγινε συνιδρύτρια της ομάδας χορού **Compass** στο Πράσινο Ακρωτήριο πριν σπουδάσει στη Σχολή Ανώτερης Εκπαίδευσης Χορού και στο **Ίδρυμα Calouste Gulbenkian** στη Λισαβόνα, καθώς και στο **P.A.R.T.S.** στις Βρυξέλλες. Η Freitas έχει λάβει σημαντική διεθνή αναγνώριση, μεταξύ άλλων τον **Αργυρό Λέοντα στη Μπιενάλε της Βενετίας (2018)**, το **Chanel Next Prize** και το **Evens Arts Prize** (αμφότερα το 2022). Πρόσφατα τιμήθηκε με τον τίτλο της **Αξιωματούχου του Τάγματος των Τεχνών και των Γραμμάτων** από το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού. Παράλληλα με το καλλιτεχνικό της έργο, συν-επιμελείται το πρόγραμμα **(un)common ground** και είναι μέλος του καλλιτεχνικού συμβουλίου του **Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz** στο Βερολίνο.

Ακολουθεί στην Κεντρική Σκηνή το **Maldonne**, η πρώτη ομαδική δημιουργία της ανερχόμενης Γαλλίδας χορογράφου **Leïla Ka [Λέιλα Κα]**, στην **πρώτη της παρουσίαση στην Ελλάδα**. Η **Leïla Ka** [Λέιλα Κα] έχει δημιουργήσει χορογραφίες για την **Beyoncé**, την **Τελετή Απονομής των Βραβείων César**, την **Zaho de Sagazan** και το **Εθνικό Μπαλέτο της Χιλής**. Η παράσταση ρίχνει ένα ποιητικό και συχνά ειρωνικό βλέμμα στους ρόλους και τις προσδοκίες που επιβάλλονται στις γυναίκες. Πέντε χορεύτριες σε συνεχή μετακίνηση και

επανασύνθεση, όπου κάθε μετάβαση σηματοδοτείται από μια αλλαγή κοστουμιού, συγκροτώντας ένα τοπίο ιστοριών και ταυτοτήτων. Τα σώματα των γυναικών εξεγείρονται, κουβαλώντας τις ιστορίες τους και αμφισβητώντας στερεότυπα και επιβεβλημένους ρόλους. Το έργο έγινε διεθνές φαινόμενο περιοδείας, καθώς μέσα σε διάστημα τριών χρόνων, έκανε πάνω από 100 παραστάσεις φτάνοντας από ένα κατάμεστο Ολυμπία στο Παρίσι έως την Κολομβία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η παράσταση παρουσιάζεται με την υποστήριξη του **Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδος**.

Στις 25 και 26 Ιουλίου στην Εναλλακτική Σκηνή, πέντε Έλληνες χορογράφοι παρουσιάζουν τα έργα τους.

-Ο **Κωνσταντίνος Παπανικολάου** με το ***A User's Manual***, ένα solo έργο με χιούμορ που σχολιάζει τη backstage διαδικασία μιας παράστασης χορού. Ο χορογράφος, με μια ιδιαίτερη και προσωπική γλώσσα, μας οδηγεί στο εσωτερικό μιας σύνθετης διαδικασίας, φέρνοντας στο προσκήνιο όλους τους παράγοντες που εμπλέκονται στην πραγματοποίηση μιας παράστασης. Η παρουσίαση της παράστασης υποστηρίζεται από το πρόγραμμα εξωστρέφειας της **Στέγης Ιδρύματος Ωνάση**.

-Ο **Αντώνης Βαής** με το ***Lunar Seaga [Λούναρ Σεάγκα]***, ένα υποβλητικό έργο που συγκροτεί έναν έντονα προσωπικό αισθητικό κόσμο. Παραπέμπει σε πολλαπλές θεματικές – τη φύση, τη μετανάστευση, την ψευδαίσθηση – και γεννά διαρκείς συνειρμούς. Ταυτόχρονα, αποκαλύπτει ανοιχτά την τεχνική του διάσταση: τα σώματα των τεχνικών παραμένουν ορατά στο κοινό, χωρίς όμως να διαταράσσεται η μαγεία και η ιδιαιτερότητα του σκηνικού σύμπαντος που δημιουργεί.

-Η **Μαίρη Ράντου** με το ***Mountains*** των **Garage21**, σε ερμηνεία της **Ευαγγελίας Ράντου**. Πρόκειται για ένα βαθιά ποιητικό έργο που μοιάζει να επιστρέφει σε μια πρωτογενή κατάσταση, μια πρωταρχική γλώσσα και να συνδιαλέγεται τελετουργικά με την έννοια του χρόνου. Το σώμα γίνεται ένα αρχαιολογικό τοπίο, ένας τόπος μνήμης, λήθης και διαρκούς μεταμόρφωσης. Το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο **Biennale Teatro**, στο πλαίσιο της **Biennale της Βενετίας το 2025**.

-Η **Ίρις Καραγιάν**, με το έργο ***Ποια είναι τα σώματα της εποχής μας;***, δημιουργεί ένα ισχυρό ντουέτο που διερευνά το ερώτημα που θέτει ο τίτλος του. Πρόκειται για έναν αναστοχασμό γύρω από το ποιοι είμαστε σήμερα και τί κάνουμε για το μέλλον, πώς ονειρευόμαστε το αύριο σε σχέση με το τώρα.

-Η **Ιωάννα Πορτόλου** με το ***Superstar*** [Σούπερσταρ]. Το υψηλής έντασης και ενέργειας έργο προσεγγίζει σε βάθος την εφήμερη φύση του θεάματος και την αστάθεια μιας ολόκληρης εποχής. Όταν λέμε «τώρα», πού ακριβώς εννοούμε ότι βρισκόμαστε; Είναι το «τώρα» ταυτισμένο με την ανάγκη για υπερβολή; Τι καταλήγουμε τελικά να είμαστε;

Το Φεστιβάλ κλείνει στις **25 και 26 Ιουλίου** με το **Μπαλέτο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής** που παρουσιάζει στην **Κεντρική Σκηνή** του Μεγάλου Χορού το νέο έργο του **Γιώργου Κουμεντάκη *Τόσαις φοραίς τόσο κοντά να είμαι***, τέσσερα έργα μουσικής δωματίου βασισμένα σε τέσσερα ποιήματα του Κωνσταντίνου Π. Καβάφη, τα οποία μελοποιούνται στο ιδίωμα του αμανέ και ερμηνεύονται ζωντανά, προσκαλώντας τους θεατές σε μια εσωτερική και σχεδόν τελετουργική εμπειρία. Τρεις χορογράφοι με έντονη παρουσία στον σύγχρονο χορό, η **Πατρίσια Απέργη**, η **Εύα Γεωργιτισπούλου** και ο **Ηλίας Χατζηγεωργίου**, προσεγγίζουν το υλικό μέσα από διαφορετικές αισθητικές και κινησιολογικές γλώσσες. Η

χορογραφική προσέγγιση, με αναφορές στο street dance ως γλώσσα, δημιουργεί μια ενδιαφέρουσα αντίστιξη, φέρνοντας μια νέα ποιότητα στην ελληνικότητα του έργου και στο ιδίωμα του αμανέ, μέσα από μια σύγχρονη κινησιολογική γραφή.

ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΜΕΣΣΗΝΗ / DANCING WITH THE COMMUNITY

Η Τετάρτη 22 Ιουλίου είναι αφιερωμένη στον αρχαιολογικό χώρο της **Αρχαίας Μεσσήνης**, προτείνοντας μια ιδιαίτερη εμπειρία που συνδέει τον τόπο με την ιστορία του και επαναφέρει τη συλλογική διάσταση του χώρου στο παρόν. Στο πρώτο μέρος της βραδιάς, παρουσιάζεται η παράσταση **Amazigh in Situ** [Αμαζίγ ιν Σίτου] του **Filipe Lourenço** [Φιλίπε Λορένσο]. Ο Γάλλος χορευτής και χορογράφος, **στην πρώτη του παρουσία στο ελληνικό κοινό**, ερευνά το *Ahidous* [Αχιντούς], έναν παραδοσιακό χορό από το κεντρικό Μαρόκο που συγκαταλέγεται στις σημαντικότερες μορφές συλλογικής έκφρασης των κοινοτήτων του Μέσου Άτλαντα, συνοδεύοντας επί αιώνες τις γιορτές, μέχρι και πρόσφατα. Αντίστοιχα, το Ωδείο Μεσσήνης ή Εκκλησιαστήριο, αποτελούσε στην αρχαιότητα ένα μέρος δημόσιας συνάθροισης, όπου λάμβαναν χώρα θεατρικά και μουσικά δρώμενα αλλά και συγκεντρώσεις του λαού με πολιτικό χαρακτήρα. Στο δεύτερο μέρος, στη νέα ενότητα **Dancing with the Community**, ο μουσικός της παράστασης **Amine Nouri** [Αμίν Νούρι] θα συνεχίσει να παίζει ζωντανά μουσική, προσκαλώντας το κοινό να χορέψει, να μοιραστεί τον χώρο και να συναντηθεί με τους άλλους μέσα από μια κοινή, συλλογική εμπειρία. Η βραδιά στην Αρχαία Μεσσήνη παρουσιάζεται σε συνδιοργάνωση με την **Εταιρεία Μεσσηνιακών Αρχαιολογικών Σπουδών** και τον **Δήμο Μεσσήνης**, και με την **υποστήριξη του δικτύου Teatroskop**.

ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Στο πλαίσιο της ενότητας **Χορός στην πόλη**, το **Σάββατο 18 Ιουλίου**, στην **Κεντρική Πλατεία** της Καλαμάτας, η **Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής** υπό την καθοδήγηση του Διευθυντή Σπουδών της **Γιώργου Μάσκαρη**, παρουσιάζει ένα **δίπτυχο σύγχρονου χορού** υπό τον ενιαίο τίτλο **Metamorphosis**. Ο διεθνώς διακεκριμένος Γάλλος χορευτής και χορογράφος **Cyril Baldy** [Συρίλ Μπαλντύ] ανασυνθέτει τη δημιουργία του **With Love and All That – ACT II** που έχει ως αφετηρία το κλασικό μπαλέτο και ερευνά τη φύση του χορού, σχηματίζοντας νέα χορογραφικά τοπία. Στη συνέχεια, ο διεθνώς αναγνωρισμένος Ισπανός χορογράφος **Jesús Rubio Gamo** [Χεσούς Ρούμπιο Γκάμο] υπογράφει την αναβίωση αποσπάσματος της χορογραφίας του **Gran Bolero** που βραβεύτηκε από τα **ισπανικά βραβεία παραστατικών τεχνών MAX** ως η καλύτερη παράσταση χορού για το 2020. Η παρουσίαση και περιοδεία του έργου υλοποιείται με τη στήριξη της **δωρεάς του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) για την ενίσχυση της καλλιτεχνικής εξωστρέφειας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής**.

Την Κυριακή 19 Ιουλίου, σειρά έχει η δυναμική παρουσίαση της νέας και ορμητικής γενιάς των χορευτών της **Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης** με το έργο **ONE BODY – ΚΣΟΤ 3ο έτος**, υπό την **καλλιτεχνική διεύθυνση της Λίντας Καπετανέα**. Οι χορευτές θα παρουσιάσουν αποσπάσματα σύγχρονων έργων που συνομιλούν με τη μνήμη, τη φύση και τη συλλογική εμπειρία. Το Φεστιβάλ παρουσιάζει το έργο των Σχολών, αναγνωρίζοντας την εκπαιδευτική σημασία για την καλλιτεχνική εξέλιξη και την επαγγελματική πορεία των νέων χορευτών και χορευτριών καθώς έρχονται σε ουσιαστική επαφή με τον χώρο της δημιουργίας, δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους σε πραγματικές συνθήκες και χαράζουν τα πρώτα τους βήματα στην πορεία της τέχνης του χορού.

Την Τρίτη 21 Ιουλίου στην **Κεντρική Πλατεία** της Καλαμάτας παρουσιάζεται το έργο ***Do Birds Dream of Flying?*** των **Fabla Collective**, στην **πρώτη τους παρουσίαση στην Ελλάδα**. Δύο καλλιτέχνες διερευνούν τις έννοιες της ισορροπίας, της ελευθερίας και του περιορισμού μέσα από την κίνηση και ένα ειδικά κατασκευασμένο σκηνικό περιβάλλον. Στο κέντρο της παράστασης βρίσκεται μια αιωρούμενη και περιστρεφόμενη σκάλα, βαρυσταθμισμένη στη βάση της, η οποία ανοίγει έναν εναέριο χώρο συνήθως απρόσιτο για το ανθρώπινο σώμα. Μέσα από ακριβή συντονισμό και έντονη αίσθηση ισορροπίας, οι ερμηνευτές αξιοποιούν τις κεντρομόλες και φυγόκεντρες δυνάμεις για να δημιουργήσουν την ψευδαισθήση της αιώρησης, της πτήσης και της κίνησης στον χώρο. Το έργο των δύο Σλοβένων καλλιτεχνών, που διακρίθηκε από την ευρωπαϊκή πλατφόρμα **Aerowaves**, συνδυάζει στοιχεία τσίρκου, χορού και σωματικού θεάτρου και συνομιλεί άμεσα με τη μηχανική και την ποίηση της κίνησης.

Την Παρασκευή 24 Ιουλίου ολοκληρώνεται η ενότητα ***Χορός στην πόλη*** με το σόλο ***Mariposa*** του καταξιωμένου χορογράφου και χορευτή **David Zambrano** [Νταβίντ Σαμπράνο] στο **Δημοτικό Πάρκο Σιδηροδρόμων Καλαμάτας**, μια αυτοσχεδιαστική solo performance, που βασίζεται στη μέθοδο και τις πρακτικές που έχει αναπτύξει και διδάσκει διεθνώς περισσότερο από 40 χρόνια. Οι επισκέπτες παρακολουθούν τη μαγική διαδικασία του αυτοσχεδιασμού σε πραγματικό χρόνο, με τον ίδιο να συνθέτει επί σκηνής ένα δυναμικό και απρόβλεπτο τοπίο.

ΧΟΡΟΣ ΣΕ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Καθ'όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ, δύο παραγωγές φέτος θα ταξιδέψουν σε διαφορετικές πόλεις της Πελοποννήσου μέσω του προγράμματος ***Χορός σε πόλεις της Πελοποννήσου***, που πραγματοποιείται σε συνεργασία με την **Περιφέρεια Πελοποννήσου** και τη στήριξη της **Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Πελοποννήσου**.

Μετά την Αρχαία Μεσσήνη το ***Amazigh in Situ*** [*Αμαζίγ ιν Σίτου*] του **Filipe Lourenço** [Φιλίπε Λορένσο] ταξιδεύει στην κεντρική πλατεία της **Πύλου** και στον αρχαιολογικό χώρο της **Αρχαίας Ολυμπίας**, σε συνεργασία με τον **Δήμο Πύλου - Νέστορος** και το **Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίας Ολυμπίας** αντίστοιχα. Στα σημεία αυτά, η σημασία της συνεύρεσης της κοινότητας μεταφέρεται σε σύγχρονους δημόσιους χώρους και η παράσταση αποκτά νέες διαστάσεις μέσα από τη διάδραση με τον εκάστοτε τόπο και το κοινό του.

Η παραγωγή ***Do Birds Dream of Flying?*** των **Fabla Collective**, εκτός από την Καλαμάτα, παρουσιάζεται επίσης στην **Κόρινθο**, την **Αρέοπολη**, το **Άργος** και την **Τρίπολη**, με την υποστήριξη της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Πελοποννήσου και σε συνεργασία με τους Δήμους των πόλεων, στην **Navarino Agora** της **Costa Navarino** με την υποστήριξη του **Ιδρύματος Καπετάν Βασίλη και Κάρμεν Κωνσταντακόπουλου** και στη **Δημητσάνα** σε συνεργασία με το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης του **Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς**.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Έκθεση Ζουζού Νικολούδη: Η Μεθοδολογία ως Πράξη
17-26 Ιουλίου

Στις 17 Ιουλίου, κατά την έναρξη του Φεστιβάλ, θα εγκαινιαστεί στο Μέγαρο Χορού Καλαμάτας η περιοδική έκθεση με τίτλο **Ζουζού Νικολούδη: Η Μεθοδολογία ως Πράξη**. Η έκθεση είναι αφιερωμένη στο έργο της Ζουζούς Νικολούδη, μίας από τις σημαντικότερες μορφές του σύγχρονου ελληνικού χορού, και πραγματοποιείται σε συνεργασία με το **Μουσείο Μπενάκη**, σε επιμέλεια της **Ερατώ Κουτσουδάκη-Γερολύμπου** και οργάνωση παραγωγής της **Δέλτα Πι**. «*Αν όλοι οι άνθρωποι στη γη μας χόρευαν, ο κόσμος μας θα ήταν καλύτερος*» αναφέρει η Ζουζού Νικολούδη σε κάποια από τις σημειώσεις της. Αντιμετωπίζοντας την παρακαταθήκη της δημιουργού ως ένα ενεργό πεδίο γνώσης και αναστοχασμού, προσεγγίζεται το αρχείο της ως έναν ζωντανό τόπο μελέτης και έμπνευσης για καλλιτέχνες, σπουδαστές και το ευρύ κοινό. Μέσα από το επιλεγμένο αρχείο αναδεικνύονται τα μεθοδολογικά της εργαλεία και η χορογραφική της σκέψη. Η πρωτοβουλία εντάσσεται στη στρατηγική του **Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας** για την ανάδειξη της ιστορίας του ελληνικού χορού και τη σύνδεσή της με τις σύγχρονες καλλιτεχνικές πρακτικές. Επιστημονική συνεργάτιδα της έκθεσης είναι η Στεριανή Τσιτζίλωνα.

DANCING ON SCREEN

Η ενότητα **Dancing on Screen** που εγκαινιάστηκε πέρσι με μεγάλη επιτυχία, είναι αφιερωμένη στη σχέση του χορού με την κινούμενη εικόνα και τον κινηματογράφο και απευθύνεται τόσο σε εξοικειωμένο κοινό όσο και σε θεατές που έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με τον σύγχρονο χορό. Η ενότητα υλοποιείται σε συνεργασία με τη **Filmhouse / Νέα Κινηματογραφική Λέσχη Καλαμάτας**.

Φέτος, καθόλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ θα προβάλλονται στο Μέγαρο Χορού δύο βίντεο έργα/εγκαταστάσεις: το **BARE under** της χορογράφου **Βιτόριας Κωτσάλου** που ερευνά τη ζωή κάτω από το δέρμα και κάτω από το νερό, ανιχνεύοντας τα όρια ανάμεσα στην ενδομήτρια κατάσταση και την αίσθηση του κενού, και το έργο **All She Likes is Popping Bubble Wrap** της χορογράφου **Ιωάννας Παρασκευοπούλου** σε παραγωγή της **Στέγης Ιδρύματος Ωνάση** που ερευνά τη συσχέτιση μεταξύ εικόνας, ήχου και σώματος και τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ δύο παράλληλα προβαλλόμενων εικόνων. Η επιλογή του έργου αυτού έγινε στο πλαίσιο της συνεργασίας με το **video art Miden**.

Την Τρίτη 21 Ιουλίου, στην **Κεντρική Σκηνή** θα προβληθεί **Η Καρδιά του Ταύρου**, ένα ντοκιμαντέρ σε παραγωγή του **Onassis Culture**, με αφορμή την παράσταση **Εγκάρσιος Προσανατολισμός** του **Δημήτρη Παπαϊωάννου**. Η σκηνοθέτρια **Εύα Στεφανή** ακολουθεί την προετοιμασία και την περιοδεία του στις ευρωπαϊκές σκηνές και παρατηρεί από απόσταση αναπνοής τον κορυφαίο δημιουργό και τους συνεργάτες του στην προσπάθειά τους να δώσουν σχήμα και πνοή στο έργο. Το κεντρικό ερώτημα που διατρέχει το ντοκιμαντέρ είναι «γιατί κάνουμε αυτό που κάνουμε;», αναδεικνύοντας την τέχνη ως μέσο αντίστασης στη ματαιότητα των πραγμάτων αλλά και ως τρόπο νοηματοδότησης της ίδιας μας της ζωής.

Την Παρασκευή 24 Ιουλίου, στο Μέγαρο Χορού Καλαμάτας, ένα **ιδιότυπο θεματικό πάρτυ**, σε επιμέλεια του **Βασίλη Παπαευσταθίου**, περιλαμβάνει μια σειρά από επιλεγμένα **video-clips με έντονη κινητική γλώσσα**, που προσκαλούν τον κόσμο να εμπνευστεί, να αντιγράψει την κίνηση ή απλά να παρασυρθεί από τις μουσικές και να χορέψει. Πρόκειται για ένα ακόμη κάλεσμα της ενότητας **Dancing with the Community**.

Προβολές στην περιφέρεια

Η ενότητα ***Dancing on Screen*** επεκτείνεται φέτος γεωγραφικά, προβάλλοντας τη **Δευτέρα 20 Ιουλίου** στο **Μουσείο Πάνου και Ηλία Ηλιόπουλου στα Φιλιατρά** την ταινία ***The cost of living*** των **DV8** στο πλαίσιο της συνεργασίας του Φεστιβάλ με το **Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη και Κάρμεν Κωνσταντακόπουλου**. Μια δυναμική, ανατρεπτική ταινία που συνδυάζει σύγχρονο χορό και θέατρο για να σχολιάσει με ευαισθησία και σαρκασμό ζητήματα ταυτότητας, αναπηρίας και κοινωνικών προσδοκιών.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

Η ενότητα ***Συναντήσεις εκτός Σκηνής*** που ξεκίνησε πέρσι, περιλαμβάνει ομιλίες, συζητήσεις, και αφορμές συνύπαρξης της ευρύτερης κοινότητας του χορού και του κοινού. Φέτος θα πραγματοποιηθούν τρεις συναντήσεις εκτός σκηνής στο Μέγαρο Χορού Καλαμάτας:

Την Κυριακή 19 Ιουλίου, θα πραγματοποιηθεί **συζήτηση** με θέμα τη **συμπερίληψη στις παραστατικές τέχνες, θέτοντας στο επίκεντρο τη σχέση χορού και αναπηρίας**. Μέσα από τη συνάντηση διαφορετικών καλλιτεχνικών πρακτικών και βιωμάτων, το πάνελ ανοίγει ένα διάλογο γύρω από την εκπροσώπηση, τις συνθήκες δημιουργίας και τις δυνατότητες ισότιμης συμμετοχής στον χορό, φέρνοντας σε επαφή τις πραγματικότητες της Ελλάδας και της Γερμανίας στον συγκεκριμένο τομέα. Η συζήτηση πραγματοποιείται σε συνδιοργάνωση με το **Ινστιτούτο Goethe** και συντονίζεται από τον πολιτιστικό οργανισμό **Liminal**.

Τη Δευτέρα 20 Ιουλίου, θα πραγματοποιηθεί η παρουσίαση του βιβλίου της **Deborah Hay, Χρήση ουρανού. Ένας χορός**, σε μετάφραση της **Μυρτώς Κατσική**, σε έκδοση του **Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου** και των **εκδόσεων Νεφέλη**. Μέσα από ημερολογιακές καταγραφές και σημειώσεις, το βιβλίο καταγράφει την εξέλιξη της χορογραφικής πρακτικής της Hay από το 2000 και την αναζήτηση τρόπων να προσεγγίσει και να επαναπροσδιορίσει τη χορευτική εμπειρία. Το βιβλίο περιλαμβάνει τρεις αυτούσιες χορογραφικές παρτιτούρες που δίνουν πρόσβαση στον αδιάκοπο πειραματισμό της Hay με τη γλώσσα και τις δυνατότητές της ως χορογραφικό εργαλείο.

Την Κυριακή 26 Ιουλίου, θα πραγματοποιηθεί συζήτηση ανάμεσα σε καλλιτέχνες και επιμελητές με τίτλο ***Το ασταθές έδαφος στην σύγχρονη πρακτική του χορού***. Πού βρίσκεται σήμερα η σύγχρονη χορευτική σκηνή; Γιατί κάνουμε αυτό που κάνουμε; Ποια είναι η τέχνη της εποχής μας; Ποια ζητήματα επιλέγει να αναδείξει η σύγχρονη χορευτική δραματουργία; Με ποιον τρόπο καταγράφεται η παρούσα συνθήκη της πολιτιστικής παραγωγής; Τι περιμένουν οι καλλιτέχνες από τους επιμελητές –και αντίστροφα; Ανοίγοντας αυτά τα ερωτήματα, η συζήτηση επιχειρεί να δημιουργήσει ένα κοινό χώρο ανταλλαγής, ένα χώρο όπου διαφορετικές φωνές μπορούν να συναντηθούν και να συνομιλήσουν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Ένα διευρυμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα πραγματοποιηθεί φέτος από τις **11 έως τις 26 Ιουλίου 2026** που θα περιλαμβάνει **3 επαγγελματικά σεμινάρια και 3 εργαστήρια χορού και κίνησης** για το ευρύ κοινό όλων των ηλικιών και για άτομα με και χωρίς αναπηρία.

Φέτος, το Φεστιβάλ προσκάλεσε τον κορυφαίο δάσκαλο χορού **David Zambrano** [Νταβίντ Σαμπράνο] να πραγματοποιήσει 3 διαφορετικά σεμινάρια για επαγγελματίες χορευτές: τα

Passing Through, Improvisation on Stage και **Flying Low** είναι τεχνικές που διδάσκει παγκοσμίως πάνω από 40 χρόνια.

Επίσης, στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος για το ευρύ κοινό, στο **Μέγαρο Χορού Καλαμάτας** θα πραγματοποιηθούν ένα **εργαστήρι χορού για παιδιά δημοτικού και εφήβους** με την **Άρτεμις Λαμπίρη** και ένα **εργαστήρι κίνησης για ενήλικες άνω των 40 ετών** με τον **Αλέξη Τσιάμογλου**. Τέλος, ένα **εργαστήρι χορού για άτομα με και χωρίς αναπηρία** από την **Ειρήνη Κουρούβανη** και την **Βενετσιάνα Καλαμπαλίκη** θα λάβει χώρα στην **Αίθουσα Αθλητικών και Πολιτιστικών Εκδηλώσεων «Τέντα»** σε συνεργασία με το **Κέντρο Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης Καλαμάτας** και στο **Μουσείο Πάνου και Ηλία Ηλιόπουλου** στα **Φιλιατρά**, με την ευγενική υποστήριξη του **Ιδρύματος Καπετάν Βασίλη και Κάρμεν Κωνσταντακόπουλου**.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ 32ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΟΡΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Η φετινή εικαστική ταυτότητα του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας που υπογράφει η **ομάδα Κ2**, αντλεί έμπνευση από τη διαφορετικότητα και την κίνηση των σωμάτων. Φιγούρες σε διαρκή ροή, κινητικά στιγμιότυπα των οποίων η τεχνοτροπία θυμίζει ζωγραφική με πινέλο ή γκράφιτι, συνθέτουν ένα πολυφωνικό, συλλογικό τοπίο. Δεν πρόκειται για ξεκάθαρες μορφές αλλά για αφαιρετικές φιγούρες που θα μπορούσαν να είναι οποιοσδήποτε. Φιγούρες που μοιάζουν να αναζητούν η μία την άλλη, σαν να θέλουν να συναντηθούν για να χορέψουν μαζί, διατηρώντας ταυτόχρονα την ατομικότητά τους μέσα σε ένα συλλογικό σώμα.

Η φετινή ταυτότητα του Φεστιβάλ γεννήθηκε από αυτή ακριβώς τη συνθήκη: τον κόσμο που δημιουργείται όταν ετερόκλητα σώματα, ρυθμοί και εκφράσεις μοιράζονται τον ίδιο χώρο. Στον χορό, κάθε κίνηση κουβαλά τη δική της ενέργεια, το δικό της ίχνος, τη δική της ιστορία. **Για το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας ο χορός δεν είναι μόνο τέχνη, είναι και τόπος συνάντησης.**